

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ >>> KVĚTEN >>> 104. sezóna 2013/14

MARTIN MEJZLÍK V ROLI KRÁLE JIŘÍHO VI.

DRAMATURGICKÝ PLÁN NADCHÁZEJÍCÍ SEZÓNY

ZDENĚK RUMPÍK A 47 ČLENŮ MLADÉHO STUDIA LAIK

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENŇNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJŮ! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAŽOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI. PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ SYMBOLEM HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY. PŘEDSTAVENÍ SE ZNAČKOU UVÁDÍ AGENTURA KOMETA.

KVĚTEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK	1.	19:00	A JE TO V PYTLI!	KONEC 21:10	21. REPRIŽA	C
PÁTEK	2.	19:00	KRÁLOVA ŘEČ		4. REPRIŽA	H
NEDĚLE	4.	15:00	B. Krchňáková – J. Maceček O HODNÉM DRAKOVÍ	POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ		Pn
			Pohádka s veselou výpravou, živou hudbou... a hlavně s drakem, který chce být s každým kamarád! Režie J. Maceček. Divadlo Polárka, Brno			
PONDĚLÍ	5.	8:30	O HODNÉM DRAKOVÍ			ŠK
		10:30	O HODNÉM DRAKOVÍ			ŠK
		17:00	O HODNÉM DRAKOVÍ	POHÁDKOVÉ PŘEDPLATNÉ		Pp
ÚTERÝ	6.	10:00	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	KONEC 12:50	34. REPRIŽA	ŠK
		19:00	CHARLEYOVA TETA	KONEC 21:30	38. REPRIŽA	R
STŘEDA	7.	19:00	D. Drábek / KOULE			
			P. Tomicová v příběhu vrhačky. Režie D. Drábek. Klicperovo divadlo Hradec Králové			
ČTVRTEK	8.	19:00	CABARET	KONEC 21:45	10. REPRIŽA	
PÁTEK	9.	10:00	CABARET	KONEC 12:45	11. REPRIŽA	D
SOBOTA	10.	18:00	KRÁLOVA ŘEČ		5. REPRIŽA	U
NEDĚLE	11.	19:00	MOJE HOUSLOVÉ LEGENDY			
			Nový koncertní program P. Šporcla, v němž představí českou houslovou školu a její legendy. Partnerem u klavíru mu bude vynikající hudebník P. Jiříkovský. ŠPORCL ARTS Agency			
PONDĚLÍ	12.	9:00	MOJE HOUSLOVÉ LEGENDY			ŠK
		10:30	MOJE HOUSLOVÉ LEGENDY			ŠK
		19:00	POSLEDNÍ VÍKEND	str. 20–22	DERNIÉRA	M
ÚTERÝ	13.	11:00	TANECBOOK			ŠK
		18:00	TANECBOOK		str. 11	
			Taneční představení o virtuální realitě, nereálných vztazích a problémech současné internetové společnosti. Choreografie M. Piskořová Veselá. Taneční soubor Pop Balet, Praha			

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

Radikální text zařezávající se do flegmatismu současné společnosti. Režie Z. Burianová j. h. Uvádíme v cyklu **INprojekty (Malé inscenační projekty světových novin)**.

STŘEDA	7.	9:00	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 9:50	34. REPRÍZA	ŠK
		10:30	TISÍCE LET HUDBY II	KONEC 11:20	35. REPRÍZA	ŠK
SOBOTA	10.	19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 21:10	7. REPRÍZA	P1b
NEDĚLE	11.	15:00	I. Dušková / HONZA A LESNÍ SKŘÍTEK Pohádka s písničkami o tom, kterak Honza a lesní skřítek zachránili les. Režie I. Dušková. Divadelní soubor Cylinder, Praha			
PONDĚLÍ	12.	9:00	HONZA A LESNÍ SKŘÍTEK			ŠK
		10:30	HONZA A LESNÍ SKŘÍTEK			ŠK
		20:00	R. Fulghum / DRŽ MĚ PEVNĚ, MILUJ MĚ ZLEHKA Scénické čtení knihy o tančírně a argentinském tangu. Hrají A. Novotný, L. Hejlík a P. Bučková. LiStOVání, Cítoliby			
ÚTERÝ	13.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	16. REPRÍZA	F1
STŘEDA	14.	19:00	KONCERT FOUR STICKS Přijďte si poslechnout mladé talenty! Klarinetový kvartet studentů pardubické konzervatoře vám nabídne nejen klasiku, jazz, filmovou a soudobou hudbu, ale také působivé improvizace.			
ČTVRTEK	15.	19:00	KEITH & BRIAN Třetí večer agentury Pardubický bigbeat včera a dnes věnovaný dnes již nežijícím legendám britského rocku let šedesátých: K. Relfovi (zpěvákovi skupiny Yardbirds) a B. Jonesovi (zakládajícímu členu Rolling Stones). Na své prapůvodní vzory zavzpomíná a jejich muziku zahraje kapela Simulantenbande .			
ÚTERÝ	20.	9:00	S. J. Maršak – F. Hrubín / DŮM KOČKY MODROOČKY			ŠK
		10:30	DŮM KOČKY MODROOČKY			ŠK
			Veršovaná pohádková hra o síle přátelství. Nafoukaná kočka hostí ve svém domě bohaté sousedy, když ji však postihne neštěstí, nikdo z nich jí nepodá pomocnou ruku. Nakonec se jí ujmou chudá koťata, kterým ona sama odmítla pomoc... Hrají členové Mladého divadelního studia LAIK . Režie Z. Rumpík.			
SOBOTA	24.	19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 21:10	8. REPRÍZA	P1c
PONDĚLÍ	26.	19:00	MRZÁK INISHMAANSKÝ	KONEC 21:10	9. REPRÍZA	P2c
STŘEDA	28.	19:00	JEPTIŠKY	KONEC 21:20	17. REPRÍZA	
ČTVRTEK	29.	10:00	JEPTIŠKY	KONEC 12:20	18. REPRÍZA	

KUNĚTICKÁ HORA

PÁTEK	30.	20:30	BALADA PRO BANDITU	KONEC 23:10	30. REPRÍZA	G
SOBOTA	31.	20:30	BALADA PRO BANDITU	 str. 6	KONEC 23:10	31. REPRÍZA

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

HRAJEME:

M. McDonagh

MRZÁK INISHMAANSKÝ

 str. 12–13

Tragikomedie drsná i melancholická jako irský venkov nebo zapomenuté ostrovy o překračování vlastních hranic. Mrzák Billy se rozhodne vykročit ze životního stereotypu a pokusí se splnit si svůj velký sen... V titulní roli P. Borovec. Režie L. Špiner j. h.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí v Evropě v jednom z nejlepších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špiner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Dva spolužáci z oxfordské univerzity se touží co nejdříve zasnoubit se svými láskami. Chybí jim však oficiální doporučení vážené osoby, jak vyžaduje dobová etiketa. Co teď? Počkat na příjezd bohaté tety z Brazílie, nebo někoho přemluvit, aby se za ni přestrojil?! Hrají P. Borovec, L. Špiner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

D. Goggin / JEPTIŠKY

Muzikálová komedie plná svěží energie, která nabízí nevšední pohled na život řádových sester. Pět řeholic nazkouší benefiční představení, aby získaly peníze na pohřeb svých kolegyní, které se nešťastnou náhodou otrávil polévkou... Hrají J. Janoušková, P. Janečková, D. Novotná, M. Sikorová a P. Tenorová. Režie L. Olšovský j. h.

U. Eco – C. J. Frankl / JMÉNO RŮŽE

Středověká mysteriózní detektivka s prvky thrilleru! V jednom nejmenovaném italském klášteře, který ukrývá přísně střeženou knihovnu obsahující veškeré vědění tehdejšího křesťanského světa, dojde k několika záhadným úmrtím místních mnichů... V hlavních rolích J. Kalužný, J. Hyhlík a P. Borovec. Režie P. Kracík j. h.

T. Firth / HOLKY Z KALENDÁŘE

Komedie vycházející ze skutečné události, která pojednává o obyčejných ženách, z nichž se díky aktům v charitativním kalendáři na čas staly celebrity. Hrají J. Janoušková, J. Paulová j. h., D. Novotná, L. Mecerodová, R. Chvalová, H. Malehová j. h. a další. Režie P. Novotný.

A. Christie / POSLEDNÍ VÍKEND

Víkendový pobyt na letním sídle Lady Angkatellové se náhle zvrtné – jak jinak: dojde k vraždě! Hrají M. Sikorová, Z. Bittlová, I. Jirešová j. h., J. Janoušková, J. Vrána j. h., M. Mejzlík, V. Dušek a další. Režie P. Ondruch j. h.

D. Seidler / KRÁLOVA ŘEČ

 str. 8–10

Dramatický příběh státníka, který překonal hendikep, strach a nedůvěru v sebe sama, aby se postavil do čela národa v jeho těžké chvíli. Hra nepostrádá ani typický britský humor na téma vysoké politiky. V hlavních rolích M. Mejzlík a J. Kalužný. Režie P. Novotný.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie s nevyžádanou „pomocí“. Mladí manželé Kerwoodovi v ní usilují o adopci dítěte. Vše by bylo na nejlepší cestě, pokud by se ale v jejich domě neobjevila nečekaná návštěva! V hlavních rolích L. Špiner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

W. Shakespeare / SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ

Magická komedie. Athénský les plný kouzel, krásy i divokosti, bytostí éterických i těch, z nichž sálá erotická touha. Hrají J. Konečný j. h., P. Janečková, L. Špiner, M. Sikorová, P. Tenorová, J. Pejchal, M. Tichý j. h. a další. Režie M. Pecko j. h. **Inscenace získala Cenu novinářů za rok 2012!**

M. Uhde – M. Štědroň / BALADA PRO BANDITU

Muzikálové zpracování příběhu zbojníka Nikoly Šuhaje, muže velkého srdce a živelné nespoutanosti. V hlavních rolích J. Musil nebo T. Lněnička j. h. a P. Tenorová. Režie M. Tarant j. h.

N. Simon / APARTMÁ HOTELU PLAZA

Tři komediální příběhy o lásce, nevěře, rodičovské lásce a panice. Hrají P. Janečková, J. Kalužný, P. Tenorová a P. Borovec. Režie P. Novotný.

F. Veber / BLBEC K VEČEŘI

Slavná komedie plná slovní i situační komiky, gagů a překvapujících rozuzlení. Přijďte se podívat, jak dopadne zlomyslná legrárka bohatého nakladatele... V hlavních rolích hrají A. Postler a M. Mejzlík. Režie H. Micolášková j. h.

H. von Kleist / ROZBITÝ DŽBÁN

Komedie plná vytáček o udržení se u moci za každou cenu, která satiricky promlouvá o aroganci mocných, kteří o nás rozhodují. Hrají Z. Rumpík, P. Dohnal, J. Janoušková a další. Režie V. Vencí j. h.

M. Čechová / TISÍCE LET HUDBY ANEB BAROKO PRO OKO

Druhý díl dobrodružné cesty, při které s dětmi objevujeme pestrý a lákavý svět hudby a její vývoj! Vašími hravými průvodci spolu s muzikanty Komorní filharmonie Pardubice budou P. Tenorová a M. Mejzlík. Režie J. Uherová j. h.

VČD V KVĚTNU NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	7.	19:30	CHARLEYOVA TETA	ŠUMPERK
ÚTERÝ	13.	19:00	JMÉNO RŮŽE	HLINSKO
ČTVRTEK	15.	19:00	BALADA PRO BANDITU	CHRUĐIM
PONDĚLÍ	19.	19:00	HOLKY Z KALENDÁŘE	SVITAVY
STŘEDA	21.	19:00	BALADA PRO BANDITU	DĚČÍN
ÚTERÝ	27.	19:00	CHARLEYOVA TETA	MLADÁ BOLESLAV

POHLED NA SCÉNU BALADY PRO BANDITU, FOTO J. FAUKNER

Vyhrajte vstupenky na BALADU PRO BANDITU na KUNĚTICKÉ HOŘE

Už na konci května se herci opět po roce přestěhují na víkendy na vyhlídku pod hradem, kde letos odehrají zbojnický muzikál **Balada pro banditu** a magickou komedii **Sen noci svatojánské**.

Do další **divácké soutěže** jsme se tentokrát rozhodli věnovat vstupenky na oblíbenou **BALADU PRO BANDITU** – konkrétně na její reprízu v **sobotu 31. května** od 20.30 hodin. Přijďte se zaposlouchat do známých hitů, které u nás už téměř zlidověly, a prožít dramatický příběh lásky zbojníka Nikoly a krásné Eržiky,

kterému na autenticitě dodává právě exteriérové prostředí připomínající koločavské horské hřebeny. Pokud tedy máte rádi představení pod širým nebem a chtěli byste ZDARMA získat dvě vstupenky na Kunětickou horu, navštivte naše internetové stránky www.vcd.cz a najděte pod ikonou SOUTĚŽ pět rozdílů na uveřejněných fotografiích. Ze správných odpovědí vylosujeme jednoho šťastného, kterého na Baladu pro banditu 31. května pozveme. Hodně štěstí!

RaS

PŘIPRAVUJEME NA ČERVEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

SOBOTA	14.	19:00	M. Bulgakov / ZOJČIN BYT	PREMIÉRA P1
Vtipná, byť nelítočná groteska a třeskutá komedie z dob, kdy mít vlastní ložnici byl protiprávní luxus, z lidí se stávali „soudruzi“ a „občané“, z aristokracie chudina, z osobností vyvrhelové a z nicek oficiální osoby s imunitou... V hlavních rolích J. Janoušková, P. Tenorová, A. Postler, M. Mejzlík a L. Špíner. Režie J. Klimsa j. h.				
PÁTEK	27.	19:00	BESÍDKA 2014	
Kulturní Divadlo Sklep se svým stále stejným, přesto však vždy jiným představením.				

KUNĚTICKÁ HORA

NEDĚLE	1.	20:30	BALADA PRO BANDITU	
PÁTEK	6.	20:30	BALADA PRO BANDITU	
SOBOTA	7.	20:30	BALADA PRO BANDITU	
NEDĚLE	8.	20:30	BALADA PRO BANDITU	
PÁTEK	13.	20:00	CONCERTINO – LENKA FILIPOVÁ A JEJÍ HOSTÉ	
V rámci koncertu s celou řadou úprav věhlasných skladeb pro klasickou kytaru zazní i úpravy lidových písní, šansonů, ukázky keltských skladeb i několik největších hitů.				
NEDĚLE	15.	16:00	O. Sekora – J. Galinová – J. Turek / BROUK PYTLÍK	
Pohádka s písničkami plná dobrodružství slavného „všeuměla“ a „všeznála“. Děti se setkají i s Ferdou Mravencem, Pavoukem Vodouchem, zlým Potápníkem, půvabnou Splešťulí Blátivou, Cvrčkem a dalšími postavkami známých dětských bajek. Hraje, zpívá a tančí celé Docela velké divadlo, Litvínov . Režie J. Galin, choreografie L. Masárová.				
PÁTEK	20.	20:30	BALADA PRO BANDITU	
SOBOTA	21.	20:30	BALADA PRO BANDITU	
NEDĚLE	22.	20:30	BALADA PRO BANDITU	
PÁTEK	27.	20:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	
SOBOTA	28.	20:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	
NEDĚLE	29.	20:30	SEN NOCI SVATOJÁNSKÉ	DERNIÉRA

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

Brzy zahájíme prodej abonmá 105. divadelní sezóny VČD

V pondělí 5. května zahájíme prodej abonentních vstupenek na novou divadelní sezónu 2014/2015. Jedná se o premiérové předplatné P1 a P2, předplatné na veřejné generálky VG a juniorské abonentky J, L, S, Z, K, M, N, R. O předplatné, které majitelům přináší tradiční výhody a slevy, je velký zájem, proto prosíme, abyste si své abonmá obnovili včas. Stávajícím abonentům budou místa rezervována do pátku 13. června, po tomto termínu budou neobnovené abonentky prodávány novým zájemcům! Juniorským abonentům místa držíme do pátku 12. září.

Do divadla zveme i vysokoškolské studenty, pro které znovu otevíráme speciální **abonentní skupinu V** (vysokoškoláci), která obsahuje tři tituly – mysteriózní thriller **Jméno růže**, bláznivou komedii **A je to v pytlí!** a legendární muzikál **Balada pro banditu**. Bonusem k předplatnému je **výměnný kupón** určený na libovolné představení z repertoáru pardubického divadla hrané na Malé scéně ve dvoře. Navíc jsme pro vysokoškolské abonenty připravili **akci Poznejte**

Malou scénu, v rámci které mohou studenti i po vyčerpání kupónu navštívit jakékoli představení domácího souboru a vybraná dovozová představení na Malé scéně ve dvoře za symbolickou cenu 4,0 Kč! Stačí se jen v předprodeji prokázat abonentkou.

Vedle sezónních abonentních cyklů nabízíme i stále oblíbenější **Kupónové předplatné**. Jde o zvláštní formu předplatného, která umožňuje získat vstupenky se zajímavou slevou a zároveň dává divákům volnost při výběru titulu a dne představení dle vlastního zájmu. Koupí tohoto typu abonmá získáte 8 kupónů, které můžete vyměnit za vstupenky na 8 vámi vybraných představení z repertoáru Východočeského divadla (nevztahuje se na premiéry, zadaná představení, představení na venkovních scénách a představení hostujících souborů).

Více informací o výhodnosti jednotlivých typů předplatného i o připravovaných titulech se dozvíte v předprodeji VČD, v katalogu předplatného nebo na internetových stránkách www.vcd.cz. RaS

Dramaturgický plán nadcházející divadelní sezóny

A. Neilson / LHÁŘI

Režie Z. Dušek j. h.
(premiéra 11. října 2014 v Městském divadle)

L. Lagronová / PO PLÁČI SMÍCH

Režie R. Žák j. h.
(premiéra 18. října 2014 na Malé scéně ve dvoře)

P. Valentine / MEZI NEBEM A ZEMÍ

Režie K. Dušková j. h.
(premiéra 6. prosince 2014 v Městském divadle)

B. Brecht / KAVKAZSKÝ KŘÍDOVÝ KRUH

Režie P. Novotný
(premiéra 20. prosince 2014 v Městském divadle)

I. B. Singer / KEJKLÍŘ Z LUBLINU

Režie M. Pecko j. h.
(premiéra 21. února 2015 v Městském divadle)

U. Hub / TUČNÁCI NA ARŠE

Režie M. Pecko j. h. (premiéra 28. února 2015 na Malé scéně ve dvoře – mimo předplatné)

E. Albee / KDO SE BOJÍ VIRGINIE WOOLFOVÉ

Režie P. Novotný
(premiéra 11. dubna 2015 na Malé scéně ve dvoře)

A. Schnitzler / DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ

Režie R. Lipus j. h.
(premiéra 25. dubna 2015 v Městském divadle)

J. Brdečka / LIMONÁDOVÝ JOE

Režie M. Schejbal j. h. (premiéra 13. června 2015 na Kunětické hoře)

HEREC MARTIN MEJZLÍK

„S každou rolí začínám znovu.“

Od konce dubna mohou diváci vídat herce MARTINA MEJZLÍKA v hlavní roli inscenace Králova řeč. Britská hra, vycházející z historických událostí, se stala na českých jevištích v poslední době velmi populární. Věříme, že tento silný příběh si najde řadu nadšených diváků i na prknech Východočeského divadla. S Martinem neboli Bertiem jsem si po jedné ze zkoušek popovídala nejen o práci na inscenaci, ale i o jeho pohledu na herectví jako takové, a zabrousili jsme malinko i do jeho osobního života.

Velké téma hry Králova řeč je překonávání sebe sama, překonávání nedostatku sebevědomí. Máš nějakou podobnou životní zkušenost

jako král Jiří VI. alias princ Bertie? Byl jsi někdy nucen překonat sám sebe?

To jsem nucený každý den, když musím na jeviště. Já coby těžký introvert jsem se za tu dobu, co jsem u divadla, musel tohle naučit nějak překonávat. Ale i tak mě to vždycky stojí spoustu sil a vymyšlení a schovávání se za postavu. S každou rolí začínám znovu. To je nevýhoda na té naší herecké práci – člověk na něčem pracuje, skončí, má pocit, že se něco naučil, že se mu něco víc nebo míň povedlo, ale pak třeba za týden nebo už v pondělí po premiéře začíná zase od nuly.

Otázka, která se nabízí: Nedělá ti problémy Bertieho koktavost nebo řekněme spíše zadržávání? Je komplikované na to myslet a ještě se soustředit na text a aranžmá?

V něčem je to asi komplikovanější, hlavně v téhle první fázi zkoušení, protože jak říkáš, musím se soustředit na několik věcí naráz. K tomu ještě text a aranž nejsou tak zažité, nejsou v podvědomí tak, abych se mohl soustředit už jen na ten problém – na vnitřek – a nemyslet na věci, na které později už moc myslet nemusím. Později už by to mělo jít všechno zevnitř. A mělo by to být navzájem propojené – koktání s celkovým projevem.

V inscenaci Národního divadla v Brně byla ke spolupráci a zajištění odborné garance přizvána logopedická klinika. Neuvažovalo se v Pardubicích o něčem podobném?

Uvažovali jsme o tom, že si někoho pozveme. Zatím k tomu nedošlo, ale to záleží hlavně na režisérovi. Já se s tím snažím popasovat sám. A výsledek už musí posoudit někdo jiný – jestli je odpovídající a působí věrohodně.

Máš za sebou spoustu velkých rolí a tahle není výjimkou. Stává se ti někdy, že by ti role přerostla do osobního života? Bereš si do života něco z postojů a vlastností svých postav?

To snad ani ne. Ale samozřejmě když hraje člověk nějaké složitější téma, které je pro něj nové, tak je potřeba o něm přemýšlet. Ale já se naopak snažím čerpat ze svých zkušeností, prožitků a zážitků a pasovat to na postavu a její problémy. A stejně postupuju i teď, snažím se vycházet ze sebe a z toho, jak bych se já sám v takové situaci zachoval. Někdy je to složitější, protože člověk musí hledat cestu k figuře, když je naturelem úplně jiná než já. Konkrétně tady ale můžu vycházet dost sám ze sebe a svých vlastních pocitů, protože si myslím, že mám k Bertiemu dost blízko – k jeho podceňování se a nedůvěře sám v sebe.

Čím je pro tebe role Bertieho přitažlivá?

Především je to krásný scénář, mně se moc líbí, jak je napsaný. A navíc je to téměř opis skutečnosti. Toho vymyšleného tam není zas až tolik, což mi přijde úžasné zajímavé. Král Jiří, ačkoliv byl takový, jaký byl, a to není divu vzhledem k tomu, jaké prožil dětství a jaké dětství asi prožívají lidé, kteří jsou předurčení k tomu vládnout, v sobě přesto najde zodpovědnost, sílu a vnitřní kázeň, aby to zvládl a překonal, i když se vše staví proti němu.

Přátelství je také jedno z témat hry. Máš ve svém životě nějakého člověka, ke kterému bys měl podobné pouto, jaké vzniklo mezi králem Jiřím a jeho logopedem?

Asi nemám. Vždycky jsem měl kamarádů spíš víc. Ale teď většinu volného času věnuju rodině. Ani jsem nikdy neměl potřebu mít nějakého osudového životního přítele, kterému bych se se vším svěřoval. Samozřejmě člověk má nějaké přátele třeba v práci – k někomu má blíž a někomu se třeba s něčím svěří. Bez kamarádů a přátel by to asi v životě nešlo.

Když se dozvíš, jakou roli budeš hrát – třeba podobně velkou, jako je tahle – jak se cítíš? Je to pro tebe vzhledem k tvoji povaze výzva? Nebo máš spíš strach, jak ji zvládneš?

Tak u mě je spíš ten strach a pocit zodpovědnosti než velké nadšení. To je totiž přesně ono, jak jsem říkal, že s novou rolí pokaždé začínáš od nuly, vždycky je to boj od začátku. A strach z toho, jestli to zvládnou a jak se s tím popasuju, mám vždycky.

Jak se připravuješ před představením? Vyžaduje tvoje příprava hodně soustředění?

Vždycky si musím udělat čas na to, abych si přešel celý text. To dělám většinou den dopředu, zvlášť když představení delší dobu nehrájeme. Druhý den se už jen soustředím na roli, když je to nějaká větší. Nejsem ten typ, že bych přiletěl do divadla ve tři čtvrtě na sedm a v sedm vyběhl na jeviště.

A naopak po představení – potřebuješ mít čas na to, aby ses „vydýchal“ z role?

Někdy jo. Třeba po Richardovi III. nebo Bláznových zápiscích. Tam to byla totiž nejen psychická, ale i fyzická zátěž, a to poměrně dost velká – byl jsem úplně propocenen, tak to jsem potřeboval chvíli se zklidnit, dát si třeba sprchu, pivo a trochu se zase dostat do normálního života.

Není ti pak přece jen při derniéře trochu líto, že už to všechno končí?

Trošku jo, ale nejsem ten typ, že bych kvůli tomu plakal. Beru to jako život, že to tak prostě je. Ale když mám pocit, že by se inscenace stahovat ještě nemusela, že by na ní ještě diváci rádi chodili, to se bráním.

JAKO UBERTIN Z CASALE VE JMÉNU RŮŽE, FOTO J. FAUKNER

Soubor VČD je poměrně vytížený, a proto na zkoušení jednotlivých inscenací není až tolik času, kolik by v některých případech bylo potřeba. Co si o tom myslíš ty? Scházejí ti někdy zkoušky?

Opravdu je to jak kdy, ale většinou se říká, že minimálně ten týden chybí. Ale to se prostě tak říká, těžko říct, jestli, kdyby ten týden navíc byl, by nebyl potřeba zas ještě další. (SMÍCH) Konkrétně u Královky řeči si myslím, že by to stačit mělo, uvidíme. Nejsou tu žádné choreografie, zpívání, žádné složité aranžmá.

Někdy se přihodí, že herec upadne v režisérovu nemilost. Stalo se ti to někdy?

Stalo a je to dost nepříjemné. Někdy je to třeba jen subjektivní, ale stává se to. A jsou to stresy, zvlášť když se člověku při zkoušení třeba zrovna moc nedaří. Pak se kolikrát ráno probudíš a řekneš si: „Já na tu zkoušku jít nechci!“ Ale je pravda, že tohle si říkám i jindy, když je role náročná – jestli má to, co dělám, smysl a jestli si chci nechat ničít život divadlem. (SMÍCH)

Takové pochyby má o své práci sem tam určitě každý. Co ti dělá při studiu role největší problém? Nebo ti to jde samo?

Nejde mi to samo, a čím je člověk starší, tím to jde samozřejmě hůř a pomaleji. Ale s věkem jsem stejně jako Bertie zodpovědnější a věnuju tomu víc času. Když vím, že mě čeká nějaký složitější úkol, snažím se tomu dát maximum. Ale stejně je to tak, že tou dobou člověk šidí rodinu a šidí všechno ostatní, aby mohl většinu času věnovat právě divadlu. Musím dát studiu textu víc času, abych se pak na zkouškách mohl zklidnit a soustředit se i na něco jiného než právě na text.

Dost často se stává, že děti „šidíte“, jak ty říkáš, oba s Martinou. (MARTINA MEJZLÍKOVÁ JE INSPICIENTKOU

VČD – POZN. RED.) Mají třeba nějaké speciální úkoly, když nejste doma?

Ani ne. Zuzka s Adamem jsou už velcí, ale i tak se je snažíme nenechávat samotné. I když někdy se tomu samozřejmě neubráníme a jsou sami doma, když máme oba s Martinou představení. Ale jinak se s nimi snažíme být pořád, takže si myslím, že z toho nemají nějaký trauma. (SMÍCH) Berou to jako normální zaměstnání.

A když jste všichni spolu, co podnikáte jako rodina?

Takový normální věci... Ve všední dny se doma učíme a jezdíme po kroužcích, a to je fmo! O víkendech zase máme většinou turnaje nebo různé sportovní aktivity. Adam hraje fotbal a Zuzka tancuje, takže ta zas jezdí po soutěžích. A když je volno, jedeme na chalupu, ale tam se dostaneme většinou až o prázdninách, protože jinak je pořád co dělat.

Bavíte se doma s Martinou o divadle?

Já domů moc divadlo netahám. Když se učím, zalezou si někdy, aby mě nikdo neslyšel. Nebo si zalezou tady někde v divadle, ale doma s divadlem neotravuju, neprudím. O divadle se bavíme, jen když k nám přijde na návštěvu Lexa Postler. A to už si z toho i děti dělají srandu, že jak k nám přijde strejda Lexa, bude se povídat o divadle... (SMÍCH)

Martine, děkuji za milý rozhovor a závěrem se zeptám, je ještě něco, co bys rád vzkázal budoucím divákům Královky řeči?

Snad jen, že je to hezký a dobře napsaný text, a o to větší zodpovědnost to pro nás bude – abychom ho nezapackali a abychom naší inscenací udělali radost nejen sobě, ale i divákům, abychom jim kromě zábavy mohli dát i něco navíc. **AnH**

TANECBOOK – strhující taneční představení, které vás vtáhne do světa virtuální NReality a nepustí vás ven

Představení **Tanecbook** choreografky Majky Piskořové Veselé a souboru **Pop Balet**, které od premiéry v listopadu 2012 zhlédlo již více než 6 000 diváků, přijíždí také do Pardubic, kde ho 13. května uvede Východočeské divadlo.

Několikrát vyprodaná Nová scéna Národního divadla v Praze, neutichající potlesk nadšených diváků a dech beroucí výkony tanečníků – to je velkolepá taneční show inspirovaná fenoménem zvaným sociální síť. Excelentní výkony mladých talentovaných tanečníků zvýrazňují moderně pojaté ztvárnění tohoto aktuálního tématu. Den za dnem dobrovolně hrajeme ruskou ruletu a čekáme na chvíli, kdy naším virtuálním mozkiem proletí žhavá kulka napěchovaná fotkami z dovolených a nekonečným sdílením všeho, co má zůstat skryto. Pijde chvíle, v níž naše virtuální „já“ vystřelí a náš skutečný život zůstane ležet v kaluži krve. Nezbyvá než se znovu postavit a vzkrísit své reálné „já“.

RaS – KIO

PREMIÉROVÉ MOMENTKY

O druhém dubnovém víkendu se na Malé scéně ve dvoře odehrál režisérský debut Ladislava Špinera, který zde nastudoval McDonaghovu tragikomedii **Mrzák inishmaanský**. A nejoblíbenějšímu herci pardubického divadla posledních několika let se zadařilo i v pozici režiséra! Premiérové publikum se při hře plné černého humoru náramně bavilo, ale občas jím projel i blesk, naskočila husí kůže a oči se zalily slzami... Všem na jevišti i za ním patří velký dík!

RaS

P. TENOROVÁ A J. PEJCHAL, MRZÁK INISHMAANSKÝ, FOTO L. SKOKAN

REŽISÉR LÁDA ŠPNER MEZI SVÝMI KOLEGY-HERCI ZDENKEM RUMPÍKEM A PETREM BOROVCEM NA DĚKOVÁČCE PO ZDARILÉ PREMIÉRE.

V DÍVADELNÍM KLUBU PAK PANOVALA UVOLNĚNÁ AŽ RODINNÁ ATMOSFÉRA, COŽ DOKAZUJÍ ROZESMÁTÉ TVÁŘE LÍDY MECERODOVÉ A ROMANY CHVALOVÉ.

ZDENĚK RUMPÍK – NEKONEČNÁ STUDNICE ZÁBAVNÝCH HISTOREK!

HONZA MUSIL A RADEK ŽÁK SE SVÝM ZASLOUŽENÝM „OBČERSTVENÍM“.

ZATÍMCO PETRA TENOROVÁ A PETR BOROVEC „PÓZOVALI“ PŘED OBJEKTIVEM, LÁDA ŠPNER STUDOVAL PROGRAM (ALE JEN CHVÍLI).

ÚLEVU PO PREMIÉRE SI VIDITELNĚ UŽÍVALI I HONZA MUSIL S LÍDOU VLÁŠKOVOU.
FOTO JIŘÍ SEJKORA

47 DĚTÍ A ZDENĚK RUMPÍK – TO JE ZKOUŠENÍ NOVÉ HRY VE STUDIU LAIK

Z. RUMPÍK S NEJMĚLŠÍMI ČLENY STUDIA LAIK, FOTO R. SMETANA

Od začátku letošní sezóny působí při Východočeském divadle Mladé divadelní studio LAIK určené dětem a mládeži od 7 do 17 let. Vede ho herec a pedagog s dlouholetou zkušeností s vedením dramatického souboru v Přelouči ZDENĚK RUMPÍK. Na hodinách předává svým žákům základy herecké profese, ale jeho cílem je i nastudování dvou vlastních představení, která se budou pravidelně hrát na obou našich scénách. První ovoce své několikaměsíční práce sklídili už nejmladší členové studia LAIK na Malé scéně ve dvoře, kde měli premiéru pohádky ruského spisovatele, básníka a dramatika Samuila Jakovleviče Maršaka Dům kočky Modroočky. V současnosti celé studio pilně studuje a zkouší hru o lidských ctnostech a nectnostech Ze života hmyzu autorů Karla a Josefa Čapků, která bude mít premiéru v neděli 25. května od 17.00 hodin v Městském divadle. V předpremiérovém čase plném vzrušení a napětí jsem si povídala se Zdeněkem Rumpíkem nejen o zkoušení, ale i o tom, jak ho práce s dětmi naplňuje.

Zdenku, jak vybíráš hru, na které pak s dětmi pracuješ a proč sis vybral právě Ze života hmyzu?
Vždy mám problém, aby látka byla pro děti, aby to bylo tzv. hratelné. Takových her, jako je Ze života hmyzu, kde je velké množství rolí, je málo. Pokud si samozřejmě něco sami nedramatizujeme. V naší inscenaci hraje všech 47 dětí, některé i několik rolí. Už když jsme na začátku sezóny dělali konkurz, vybíral

jsem děti s ohledem na tuto hru a role v ní. V novém souboru jsem chtěl začínat s titulem, který dobře znám a mám s ním dobré zkušenosti, konec konců za dvadvalet let jsem ho už dvakrát inscenoval. A věděl jsem, že na samotné zkoušení nebudeme mít moc času. Proto jsem chtěl vyjít s něčím, co aspoň část dětí zná.

Jak se ti s nimi dělá?

Museli jsme se dlouho poznávat. Dá se říct, že jsme srovnávali krok, já jsem poznával je a oni můj způsob práce. Pochopili jsme, že jsme všichni na jedné lodi a že se musí pracovat, že to jinak nejde. A je pravda, že teď už se zabývám tím, co s nimi budu dělat příští rok. Určitě zase vyhlásíme konkurz, protože máme málo kluků, několik se jich už zajímalo, proto si je pozveme.

Objevil se mezi hereckými nováčky velký talent?

Ano, určitě. Já jsem si děti rozdělil do čtyř věkových kategorií. Vždy potřebuju nějaký základ, děti, které budou v souboru perspektivně dále, třeba deset dvanáct let – tak těch mám dost, i dost kluků a ti jsou výrazně talentovaní. Třeba Tomáš Pekárek, Vašík Němec. Jsou to malí kluci, ale vím, že když je to bude bavit a budou pracovat, tak dorostou do velkých chlapáků. Ti jsou na svůj věk velmi talentovaní, dobře jsem si je vybral. Když přijde dítě, co je na gymnáziu, tak zůstane jeden dva roky, pak jde na vysokou a končí. To je taky dobře, chvíli pracujeme a pro ně to má smysl, ale ti menší, když jsou šikovní, tak ty si je pipám.

V „dramaťáku“ je tedy lepší tzv. běh na dlouhou trať, že?

Ano, to má určitě smysl.

Kolik máš dětí, které jsi vychoval a které se profesionálně věnují divadlu nebo pracují v umění?

Je jich dost, na různých postech. Když jsem začínal, hned první rok se u mě objevil kluk, David Máj, ten se potom dostal na herectví a teď jsem ho nedávno viděl v televizi. Jeden z mých bývalých svěřenců je v divadle v Českém Těšíně. Dost se jich realizovalo jako moderátoři v rádiích či televizích. Koneckonců i tady u nás pracuje Lucka Kopecká, která nevěděla, zda je pro ni herectví to pravé, ale zůstala u divadla – vystudovala divadelní vědu a dnes je to moje kolegyně.

Text bratří Čapků není moc jednoduchý. Jak spolu s dětmi pracujete na této úrovni?

Na začátku hodně rozebíráme, povídáme si o tom. A taky jim dávám úkoly, oni jsou schopni zjistit si spoustu informací na internetu. Co to je smyslnost, požívačnost, chamtivost a další vlastnosti, rozeznat krásu a pozlátko... Probrali jsme to spolu, ale nakonec každý vychází ze sebe. Ale všemu samozřejmě nerozumějí. V první části o motýlech je text nabitý erotikou a děvčata ještě nemají ty zkušenosti...

To nikdy nevíš...

Já myslím, že ne... Možná teoreticky, ale prakticky? Když to zkoušíme, tak je kolem toho spíš hodně legrace. V druhé části hry, když pracujeme na kořistnících, kde je téma sběračství majetku, agresivní prosazování sebe sama za každou cenu, tak to hledáme inspiraci z okolí, z toho, co děti vidí nebo čtou či sledují v televizi, příkladů je kolem dost. To děti velmi zajímá. A když zkoušíme mravence, tak to je především mašinérie armády, to hrají ti nejmenší kluci a velmi je to baví. Oni na vojnu určitě nepůjdou, dokonce si ani nehrají na vojáky, to je spíš vidím s počítači. Ale teď se společně zajímáme o demagogii myšlenky války a oni si shánějí informace, pracují a, jak říkám, baví je to.

Rodiče dětí jsou kapitola sama pro sebe.

Obvykle velmi pomáhají, ale někdy se stává, že chtějí zasahovat do obsazení, protežují svoje potomky, vidí je jinak než herecký pedagog. Jaké máš ty zkušenosti?

Ano, když přihlašuji svoje děti, tak například o své ratolesti říkáji: „Ona je komik, šašek!“ Ale já si myslím, že v sedmi letech se každé dítě předvádí, to jsou všechny děti stejné. A pak, když přijde dítě do dramaťáku, sedí jako pecka. Všichni mají stejnou startovní čáru. Někteří makají, jde jim to, někteří zaostávají... Ale dítě vyčítá samo, když na to vložene nemá, je si vědomo nároků a ví, že nedožene ostatní. A tak přirozeným způsobem vypadne.

Jaké vztahy s rodiči svěřenců máš ty?

Velmi dobré. Musím je mít. Když jsou v LAIKU, tak jsme za ně spoluzodpovědní. Já potřebuji mít naprostou jistotu, že děti budou pravidelně chodit, omluvím je, když mají nějaký problém ve škole, protože respektuji, že ta je na prvním místě. Měl jsem případ, že žák měsíc nezkoušel, pak přiletěl, že se ve škole zlepšil, má dobré známky a už může, ale hlavně chce chodit. Potom jsou další, citlivé věci – když se třeba rodiče rozvádí, dítě přijde za mnou. Okamžitě poznám, že se něco děje, popovídám si s ním, spojím se s jeho rodiči. Víím, že dítě v této situaci potřebuje úplně jiné jednání, pak chápou a respektuji, že někdy neumí text, je nesoustředěné. S rodiči často projednávám různé věci, třeba teď vybíráme peníze na premiérový raut, který bude společný. Nebo když budeme organizovat zájezd do ciziny, tak zase rodiče obvolám, protože děti si sice hraním přivydělají na cestu, ale rodiče to musí spolufinancovat. Dokonce víím, jaké léky děti berou, kdyby nastal nějaký problém. Už se stalo, že mi dívka omdlela a museli jsme volat sanitku.

Jsi tedy pedagog, psycholog, lékař a tak trochu náhradní tatínek v jedné osobě?

Tak trochu... (SMÍCH) Někdy ale na ně musím zvýšit hlas, to je přirozené.

Máš za sebou jednu pohádku, hraje se dvakrát do měsíce a u nejmenších dětí má úspěch. Teď máte před sebou premiéru Ze života hmyzu. Nad čím přemýšlíš dál?

Už mám vymyšlený další titul – od Pavla Dostála Výtečník. Odehrává se to ve škole, takže roli bude pro spoustu dětí. Je to muzikál se zpěvy, tam bude i příležitost pro dospělé herce, dobrovolníky. Nechceš si zahrát ředitelku školy?

Ne, děkuji, opravdu nemám tu ambici! (SMÍCH) Ostatně, dostávají děti za hraní honorář?

Kdepak, hrají zadarmo. Máme ale svoje konto, ze kterého platíme náklady jako kostýmy, scénou... Hraním si tedy něco málo přivyděláváme.

A víze do budoucna?

Až budeme mít větší repertoár, zorganizujeme takový workshop, uspořádáme i něco před divadlem, předvedeme kousek z každé inscenace. Rádi bychom na sebe upozornili. A když budou v divadle dny otevřených dveří, také bychom chtěli něco ukázat, posloužit divadlu.

Zdeňku, to jsou velmi chvályhodné aktivity.

Doufám, že ti vyjdou všechny plány a do premiéry tobě i celému studiu LAIK přejou:

ZLOMTE VAZI!

Když jsem po rozhovoru se Zdeňkem Rumpíkem odcházela ze zkušebny, zastihla jsem zde i několik kluků, jak si tiše hrají na počítačích, využila jsem pauzy během zkoušky a taky se jich zeptala na připravovanou inscenaci...

Jak se jmenuješ a co hraješ v Ze života hmyzu?

Jmenuju se Jaroslav Pavlík a hraju Pedanta, to je lovec motýlů, a mravence Diktátora.

Takže dvě role. Která tě baví víc?

Obě dvě... ale víc asi role Diktátora.

Proč?

Protože má moc a může rozkazovat.

Budeš se i bít?

Ne, nikoho mlátit nebudu. Jsem tady nejstarší ve skupině...

Jsi tedy šéf?

To nejsem, ale rád rozkazuju, to jo.

A ty hraješ co, Vašku? (VAŠEK

NĚMEC – SYN NAŠEHO BÝVALÉHO KOLEGY

MILANA NĚMCE A MONIKY NĚMCOVÉ,

KTERÁ MOMENTÁLNĚ TANČÍ V NĚKOLIKA

INSCENACÍCH – POZN. RED.)

Já hraju mravence. Jmenuje se Strážný.

A co ještě?

Asi nic.

Doma si hraješ na vojáky?

Ani ne. Tady se vyřádím.

A jak se jmenuješ ty?

Moje jméno je Martin Zemek a hraju Prvního inženýra.

Něco ve hře vymýšlíš?

Ne, spíš rozhoduju. Mezi stroji a Vynálezcem.

Co tě nejvíc baví?

Asi jak hodně volám.

Tedy takový hluchý mravenec.

A kdo je z vás tři nejsilnější?

Martin: Asi Diktátor.

Jaroslav: Významem ano, nebo myslíte fyzicky?

Ano, kdybyste se třeba poprali?

Kdo by vyhrál?

Martin: Nikdo, my se totiž nepereme, my tady spolu dobře vycházíme.

A ještě jednu postavu, napovídá Zdeňěk...

A jó, ještě Dobroděje.

Kterou roli hraješ raději?

Asi Strážného.

Proč?

Protože nemá tolik textu.

Ty, takový zkušený herec a máš raději roli, kde je méně textu?

No, jak kdy...

Co se ti na té hře nejvíc líbí?

Že je tam třeba válka.

To mám opravdu radost. Tak vám přeju, ať vám to vydrží!

JaU

TOSCA na pardubických divadelních prknech

Opera na jevišti Východočeského divadla v minulosti patřila, dnes je však náš soubor čistě činoherní, i když „výlety“ do hudebně-dramatických žánrů pravidelně a úspěšně podniká. Milovníky opery mohou ale uspokojit už jen dovozová představení, která pravidelně přiváží agentura Na Nic. Nejblížíší příležitost k poslechu krásné hudby a slavných árií nastane v sobotu 31. května, kdy se na jevišti představí jeden z nejpoulnějších titulů světových operních domů – **Tosca** v podání Severočeského divadla z Ústí nad Labem.

Dramatická Pucciniho opera je výjimečná nejen svou hudbou, ale i faktem, že jde o jednu z mála oper, ve které žádná z hlavních postav nepřežije celá tři jednání až do konce!

V titulní roli zpěvačky Toscy se alternují Valeriya Vaygant s Luisou Albrecht (častým hostem berlínské opery), jejího milence, malíře Cavaradossiho zpívají tenoristé Miroslav Dvorský (host vídeňské a pařížské opery) nebo Nikolaj Višnjakov a zákeřného policejního šéfa barona Scarpi Nikolaj Někrasov. RaS

HEREC HERCI

ANEBO VŠECHNO, CO JSTE KDY CHTĚLI VĚDĚT, ALE BÁLI JSTE SE ZEPTAT...

Další díl našeho volného cyklu **Herec herci** pojali **ROMANA CHVALOVÁ** a **HONZA MUSIL** (on především) poněkud netradičně. Zatímco Romana se původně dohodnutého formátu dialogu držela a vymyslela pro Honzu dokonce deset otázek, Honza coby herec-scenárista se rozhodl odpovědět po svém a sepsal k této příležitosti jednoaktovou mini divadelní hru – velmi svéráznou, s velkou nadsázkou a absurdním stylem humoru! Nechme se překvapit, koho a jak bude příště zpovídat právě Honza Musil... **AnH**

FOTO R. SMETANA

DO KLUBU VEJDOU DALŠÍ DVA HERCI. USMÍVAJÍ SE. MAJÍ PŘÁVĚ PO ZKOUŠCE. JE NA NICH VIDĚT ZAPÁLENÍ PRO VĚC. STÁLE PROBÍRAJÍ SVÉ ROLE. PŮSOBÍ JAKO BY VŮBEC NESLEZLI Z JEVIŠTĚ.

HEREC 1: Dneska jsem zažil krásný divadelní zážitek na zkoušce.

HEREC 2: Já taky. Škoda, že jsme skončili tak brzo. Uvědomil jsem si, jak je vlastně ta dva tisíce let stará divadelní hra zajímavá a kolik toho může ještě dnešnímu divákovi nabídnout.

HEREC 1: Mluvíš mi z duše. Víš co? Pojďme ještě zkusout.

HEREC 1 A HEREC 2 UVIDÍ SE SEDĚTI U STOLU HONZU S ROMANOU.

HEREC 1: Zdravím své kolegy, omlouvám se, jestli ruším, ale právě jsme se svým kolegou dostali nápad zkoušet navíc, nechcete se k nám přidat?

NA ROMANĚ A HONZOVĚ JE VIDĚT NADŠENÍ. NA TUHLE OTÁZKU ČEKALI. ROMANA MÁ CO DĚLAT, ABY RADOSTI NEVYKRIKLA.

ROMANA: Ano, moc ráda budu ve svém volnu zkoušet!

HONZA: Já taky!

HEREC 2: Výborně, jdeme!

HONZA JE ZODPOVĚDNĚ ZARAZEN.

HONZA: Moment, a co náš rozhovor?

ROMANA SE NA NĚHO PODÍVÁ POHLEDEM ZKUŠENÉ KOLEGYNĚ.

ROMANA: Můžeme se přece sejít v neděli.

HONZA: No jistě. Já zapomněl, před představením.

VŠICHNI RADOSTNĚ ODEJDOU, INSPICIENT JIRKA VOJÍŘ SE NAPIJE MINERÁLKY.

ROZHOVOR

/KOMEDIE/

INT. DIVADELNÍ KLUB - DEN

PAPRSKY SVĚTLA LEHCE OSVĚTLUJÍ

ZAKOUŘENÉ SKLEPNÍ PROSTORY DIVADELNÍHO

KLUBU, KTERÝ SE NACHÁZÍ V SUTERÉNU.

HONZA MUSIL SEDÍ S ROMANOU CHVALOVOU A

POPÍJÍ KÁVU. DALŠÍ Z HOSTŮ JE

INSPICIENT JIRKA VOJÍŘ, KTERÝ SEDÍ SÁM, ČTE

FRANCOUZSKOU POEZII A POPÍJÍ MINERÁLKU.

NEVŠÍMÁ SI JICH.

ROMANA SE NA HONZU USMÍVÁ. Z ROZHOVORU

JE PATRNÉ, ŽE ROMANA DÁVNŮ U HONZY

ROZEZNALA JEHO KVALITY A VROZENOU

SKROMNOST.

ROMANA: Můžeme začít náš rozhovor?

HONZA: Ano, už se moc těším.

ROMANA: Tak, kolik let jsi

tady?

HONZA SE POKORNĚ ZADÍVÁ DO DALŠÍ

A ZAČNE POČÍTAT.

HONZA: Já vlastně ani nevím, buď šest, nebo pět let. Omlouvám se, že nejsem perfektně připraven na náš rozhovor. Strydím se.

HONZA SE ZASTYDÍ, ALE ROMANA HO UKLONÍ.

INSPICIENT JIRKA VOJÍŘ DÁL POPÍJÍ MINERÁLKU

A ČTE FRANCOUZSKOU LITERATURU.

ROMANA: Nic si z toho nedělej, letí to. Dovedeš si představit, že v jednom angažmá strávíš třicet let? Mně do toho zbývají tři měsíce.

HONZA JE DOJAT.

HONZA: To upřímně obdivuji. Určitě na tebe divadlo nikdy nezapomene a bude na tebe navždy vzpomínat. I za sto, možná tři sta let!

ROMANA SOUHLASNĚ PŘIKYVUJE.

ROMANA: Ano, na to společně, jinak bych to nedělala, snad jenom pro tv peníze.

INSPICIENT JIRKA VOJÍŘ ZAČNE ČÍST RUSKOU

KLASIKU. DÁL PÍJE MINERÁLKU.

KONEC

Výročí (nejen) pro pamětníky

V měsíci květnu zavzpomínáme na dvě dámy, herečky, jež obě strávily v souboru Východočeského divadla bezmála 40 let, na Annu Ferencovou, která 25. května oslaví své sedmaosmdesáté narozeniny, a na Valerii Kaplanovou, od jejíž smrti uplyne 13. května patnáct let.

Anna Ferencová

Anna Fialová se narodila 25. května 1927 v Praze do herecké rodiny. Její matkou byla herečka Anna Tichá a otcem nebyl nikdo jiný než slavný herec a oblíbený kabaretní komik Ferenc Futurista (vlastním jménem František Fiala), po kterém Anna převzala umělecký pseudonym. Umělecký vliv na mladou Annu měl bezpochyby i její strýc, herec, režisér a hudební skladatel Eman Fiala. Po absolutoriu na pražské konzervatoři působila Anna Ferencová

v zájezdovém Vesnickém divadle a později krátce v Krajském oblastním divadle v Olomouci. V roce 1951 se stala členkou pardubického souboru, kde strávila téměř 40 let (do roku 1989) a nastudovala zde přes 200 rolí. Ve svých 62 letech se vrátila za maminkou zpět do Prahy. Z filmové tvorby Anny Ferencové jmenujme především film Skleněný dům, kde si zahrála vychovatelku Morávkovou. S režisérem filmu Vítem Olmerem pak velmi ráda opakovaně spolupracovala. Ve své

knize Hříchy Anny Ferencové vzpomíná herečka nejen na své slavné předky, ale i na vlastní divadelní zážitky a zkušenosti. Hojně se věnuje pardubickému angažmá, protože, jak sama píše, její „nejkrásnější herecké zážitky se váží k milému městu pardubickému, v jehož branách na prknech Východočeského divadla sklízela trny i vavříny osmatřicet let a jehož diváci byli impulsem k napsání této knížky.“ (FERENCOVÁ, ANNA. HŘÍCHY ANNY FERENCOVÉ. HRADEC KRÁLOVÉ: 1991.)

V pardubickém divadle potkala Anna Ferencová i svou první velkou lásku, herce Milana Holubáře, který se stal jejím manželem.

Vybrali jsme pro vás úryvek z kapitoly s krásným názvem Východočeské divadlo, má lásko: „Každý vstup na jeviště se stával nádhernou chvílí, kdy mizí pocit osamění. Chvilí nádherného kontaktu, kdy jsem se ztrácela sama v sobě. Když se mi podařilo dobrat se v roli zrníčka pravdy, okamžitě jsem cítila, že mezi mnou a divákem přeskočila jiskra vytouženého spojení, které herci dává pocit naplnění a jeho práci smysl.“

(FERENCOVÁ, ANNA. HŘÍCHY ANNY FERENCOVÉ. HRADEC KRÁLOVÉ: 1991.)

Anna Ferencová se v Pardubicích uplatňovala především v dramatickém repertoáru, ale byla také vhodnou představitelkou dam z vyšší společnosti v salonních fraškách. Zahrála si, jak říká, spoustu krásných rolí. Mezi ty nejvýraznější patřila Hippodamie v Námluvách Pelopových (1953), Runa v Radúzovi a Mahuleně (1959), Lady Macbeth (1962), Gizela v Kocíci hře nebo Arkadinová v Rackovi či Lady Bracknellová ve hře Dobrý večer, pane Wilde (1976).

A. FERENCOVÁ VE VEJŘÍ LADY WINDERMEROVÉ, VČD 1954

Valerie Kaplanová

(12. září 1917 – 13. května 1999)

Rodačka z Hlinska prožila dětství převážně u otce ve Vídni, kde na jeho přání absolvovala rodinnou školu a nastoupila do svého prvního zaměstnání jako sekretářka. Na jevišti stála poprvé ve svých 13 letech. Teprve po druhé světové válce v roce 1945 nastoupila do svého prvního angažmá v Zemském oblastním divadle v Liberci. Poté prošla divadly v Karlových Varech, Brně a Zlíně. Než zakotvila v Pardubicích, vrátila se znovu do Karlových Varů, kde vytvořila více než 30 převážně komických rolí.

Valerie Kaplanová přišla do pardubického divadla na začátku šedesátých let (1961) a spolu s dalšími výraznými herečkami, jako byla např. Jarmila Derková nebo Irena Poledníková, vytvořila podstatnou oporu hereckému souboru, ve kterém setrvala až do svého odchodu do důchodu v roce 1979. Východočeskému divadlu ale zůstala věrná a hojně s ním spolupracovala až do své smrti.

Hostovala také v inscenacích jednoho z nejtalentovanějších režisérů 90. let Petra Lébala v pražském Divadle Na zábradlí a objevovala se i na filmovém plátně. Každý z nás si jistě vzpomene alespoň na její zlou kmotru v pohádce Honza málem králem (1977), Perinbabu (1985), postavu Járy Cimrmana ve Svěrákově a Šmoljakově filmu Jára Cimrman Ležící Spící (1983) nebo malou, ale výraznou roli v druhém a třetím dílu Troškovy trilogie Slunce, seno... (1989 a 1999).

V. KAPLANOVÁ VE HŘE 30 MILIÓŇŮ PANA GLADIÁTORA, VČD 1967

Mnoho televizních diváků ji znalo hlavně jako „Bábu Tutovku“ z upoutávky na televizní loterii 90. let. Jako divadelní herečka byla obsazovaná především do rolí komických, ale stala se i dobrou představitelkou charakterních rolí citlivých matek a babiček. Ve Východočeském divadle ji diváci mohli vidět např. jako Liberu v Poprasku na laguně (1962), Lady Bracknellovou ve hře Jak je důležité mít Filipa (1964), Smrt v Komedii o umučení a slavném zmrtvýchvstání Pána a spasitele našeho Ježíše Krista (1968), Paní Müllerovou v Dobrém vojáku Švejkovi (1976) nebo Anfis ve Třech sestřích (1978).

AnH

Chtěli byste provozovat restauraci pod divadlem a náš divadelní klub?

Východočeské divadlo vyhlašuje výběrové řízení na provozovatele restaurace Divadelní klub v suterénu divadla.

Nabídky předkládejte nejpozději do 18. května (osobně na sekretariát VČD, e-mailem: sekretariat@vcd.cz nebo poštou na adresu: Východočeské divadlo, U Divadla 50, 531 62 Pardubice).

Pokud máte zájem o prohlídku prostor, prosíme, domluvíte si návštěvu předem na sekretariátě divadla (tel. 466 616 415).

Více na www.vcd.cz.

DIVADELNÍ ANKETA NA TÉMA: DETEKTIVKA

K DERNIÉŘE POSLEDNÍHO VÍKENDU AGATHY CHRISTIE

M. MEJZLÍK, V. DUŠEK, M. SIKOROVÁ, J. JANOUŠKOVÁ A Z. BITTLOVÁ, POSLEDNÍ VÍKEND, FOTO M. KLÍMA

- 1 Jaké pro tebe/vás bylo setkání s detektivním žánrem?
- 2 Inspiroval tě/vás Poslední víkend k přečtení nebo sledování i jiných detektivek?
- 3 Myslíš/Myslíte, že pro diváky bylo lehké, nebo těžké uhodnout vraha?
- 4 Je ti/vám blízký specifický způsob britské konverzace a suchého humoru?

MARTINA SIKOROVÁ – Henrietta Angkatellová

- 1 Setkala jsem se s detektivním žánrem herecky poprvé a jsem za toto setkání vděčná.
- 2 Ne.
- 3 Co já vím? Já jsem tu hru přece neviděla! Ale moje kamarádi a známí, kteří ji viděli, mi říkali, že to pro ně úplně jednoduché nebylo.
- 4 Když to někdo umí, tak je mi to blízké. (SMÍCH)

IVANA JIREŠOVÁ – Veronika Crayová

- 1 Detektivní žánr miluju. Obvykle se na televizi nekoukám, ale když už, tak právě na detektivní žánr. Miluju Sherlocka Holmese, Agathu Christie...
- 2 Moje obliba detektivek byla před zkoušením Posledního víkendu i po něm stále stejná. Ale inspiroval mě k tomu, abych se podívala také na jeho televizní poirotovskou verzi, asi půl roku po naší premiéře.
- 3 Myslím, že to bylo spíš těžké. Koho jsem se sama ptala, nikdo do poslední chvíle nevěděl, bylo to pro ně napínavé a těžké. Ale u Christie to obvykle těžké bývá.

- 4 Je, protože moje sestra je lingvistka, miluje britskou angličtinu a odmalička mě proto zásobuje právě britským humorem a různými tipy na něj. Díky ní jsem se naučila dívat na britské seriály, například na Červeného trpaslíka. Nesleduju je pravidelně, ale občas ano a ráda. Tak to dopadá, když máte někoho blízkého, kdo tomu holduje. (SMÍCH)

ZDENA BITTLOVÁ – Lady Angkatellová

- 1 Pro mě to bylo setkání dobré, a to hlavně proto, že moje role Lady Angkatellové mě velmi baví. Mohla jsem vytvořit určitý charakter a k tomu je tato role i komická... A také to pro mě bylo po čase opět něco úplně jiného. Je mi tedy líto, že Poslední víkend už bude mít svou derniéru.
- 2 Ne. Já totiž v podstatě detektivky ráda nemám a vůbec je nečtu.
- 3 To si opravdu netroufám odhadnout, ale asi spíš těžké. Mluvila jsem o tom jen s pár lidmi a ti si všichni mysleli, že vrahem jsem byla já. (SMÍCH) Ale jestli to platí všeobecně, to nevím.
- 4 Ano, mám ho ráda.

JINDRA JANOUŠKOVÁ – Gerda Christowová

- 1 V detektivce jsem hrála poprvé a velmi mě to bavilo. Navíc když jsem mohla hrát vražedkyni, to bylo úžasné! (SMÍCH)
- 2 To mě inspirovat ani nemusel, protože detektivky mám velmi ráda, čtu je odmalinka, včetně Agathy Christie. Poslední víkend jsem neznala, ale pak jsem zhlédla i jeho televizní podobu.
- 3 To nedokážu posoudit... ale podle ohlasů, které jsem slyšela, nikdo netušil, že bych vrahem mohla být já, takže to asi jednoduché nebylo.
- 4 Blízky mi je, mám ho ráda, ale neboť ho jen málokdy vytváříme na jevišti, myslím si, že ho neumíme moc dobře hrát. A sama bych se s ním ráda setkávala více. Je to totiž opravdu velmi specifický projev, musí se umět správně pointovat, říkat suše... Starší generace to uměla určitě líp, však se také anglická konverzačka hrávala častěji.

ROMANA CHVALOVÁ – Midge Harveyová

- 1 Já jsem vždycky měla detektivky velmi ráda. Dokonce když jsem v 8. třídě základní školy viděla v Divadle ABC Past na myši (s Němcem, Postráneckým...), byl to pro mě právě ten popud, po kterém jsem začala chodit na dramaťák a začalo mě bavit divadlo. Pro mě je detektivka něco úžasného, miluju všechny Colomby a další. Ale vlastně teprve teď jsem sama v detektivce i hrála. Je mi líto, že se detektivek v divadle dělá málo, protože i jako divák je mám ráda, nejen nyní jako herečka, zvláště pak Agathu Christie.
- 2 Inspiroval by mě, ale přiznám se, že poslední dobou čtu jen málo, to spíš před lety jsem detektivky přečetla hodně. V televizi se ovšem na dobrou detektivku vždy ráda podívám, jako například na televizní verzi právě Posledního víkendu.
- 3 Podle reakcí diváků si myslím, že těžké. Protože jsem měla pocit, že vždy tipovali hodně možností.
- 4 Líbí se mi moc, ale bohužel jsem se s ním sama jako herečka jen málokdy setkala.

RADEK ŽÁK – Edward Angkatell

- 1 Pro mě to je radost, já mám rád detektivky. A hlavně každé představení jsme netušili, jak to dopadne, vždycky to bylo velké napětí. Někdy jsem ani nevěděl, jestli toho chlapa nezabiju já, ale myslím, že jsem ho nikdy nezabil, teda ta moje postava... (SMÍCH)
- 2 Nemusel mě inspirovat, detektivky čtu, ale mám radši americkou drsnou školu, Dashiella Hammetta a jemu podobné autory, například Chandlera, který z něj vycházel. Tihle autoři mě baví víc než Agatha. Ta mě bavila, když mi bylo 13 let. A Chandler mě baví teď, když mi je pětadesát. (SMÍCH)
- 3 Tam bylo hlavně zajímavé, i když trošku utíkám od otázky, že ze začátku poměrně dlouho ani nebyla známa oběť. Ano, myslím, že to překvapivě být mohlo.
- 4 Mám ho rád, ale myslím, že my Češi ho moc neumíme.

VÁCLAV DUŠEK – Sir Henry Angkatell

- 1 Setkání milé... Když jsem byl mladý, detektivky se na divadle uváděly poměrně často, pak ale přišlo období, kdy se moc nehrály. Ale myslím si, že to je žánr, který na české jeviště určitě patří.
- 2 Na tohle já jsem měl manželku, už je bohužel na pravdě Boží, která přečetla obrovské množství detektivek. Já je tolik nečetl, i když jsem měl rád třeba McBaina nebo právě Agathu Christie.
- 3 Známých jsem se na to vyptával. Někteří tipovali správně, někteří ne, jak kdo. Taky to záleží na tom, jak je který divák v tomhle žánru zběhlý. Člověk u toho musí hodně přemýšlet. Správná detektivka podle mého názoru zavádí diváka tak, aby závěrečné vyústění, usvědčení vraha pro něj bylo překvapení. Když to vyjde, pak je to nejlepší.
- 4 Jo. Ale nejenom britský, třeba taky francouzský, který je nám naturelem hodně blízký.

LUDMILA MECERODOVÁ – Doris

- 1 S detektivním žánrem je to vždy setkání jednou za velmi dlouhou dobu, tedy je to určitě osvěžení v repertoáru. Takže pro mě dobré.
- 2 Sleduju teď detektivky hlavně v televizi, a moc ráda. Na čtení všeobecně mám v poslední době málo času – mám teď tolik „lítání“, že večer dřív usnu, než stihnou sáhnout po knize. Jednu detektivku – Mlhy Ólandu od Johana Theorina – sice rozečtenou mám, ale už tak dlouho, že jsem ji i zapoměla a budu asi muset začít od začátku.
- 3 Asi jak pro koho... Nevím, ale myslím si, že to bude tak padesát na padesát, polovina tuší, polovina ne.
- 4 Ano. Britský humor miluju úplně nejvíc ze všech.

ZDENĚK RUMPÍK – Sir Henry Angkatell

- 1 V minulosti jsem už hrál v Pasti na myši i v dalších detektivkách. Teď tedy naposledy v Agathě Christie, kam jsem se dostal záskokem za Vaška Duška. I když jsem na ten záskok měl jen dva dny, musím říct, že si Poslední víkend docela užívám a hraju v něm rád.
- 2 Ne. Já detektivky čtu pořád, hlavně tedy když jsem nemocný, mám jich doma spoustu, a některé ještě nemám ani přečtené. Mám rád dobré detektivky jako například Chandlera.
- 3 Těžké. Sám jsem byl na premiéře docela překvapen. A inscenací potěšen.
- 4 Ano, je.

ALEXANDR POSTLER – Gudgeon

- 1 Napínavé.
- 2 Ne, protože už je dávno sleduju. Hercule Poirot je můj kámoš.
- 3 Já si myslím, že těžké. Protože Agatha Christie to dělá těžké.
- 4 Myslím si, že mi žádný humor není cizí, pokud mu rozumím.

MARTIN MEJZLÍK – Inspektor Colquhoun

- 1 Předtím jsem hrál v detektivce jen jednou – v Pasti na myši. Tedy jsem se jako herec s tímto žánrem setkal na jevišti teprve podruhé. A zajímavé setkání to pro mě určitě bylo rovněž proto, že moje postava detektiva je samá otázka. A samé otázky jsou pro mě z hlediska učení se textu náročnější než normální postava.
- 2 Ne, neinspiroval. Detektivky nečtu, sleduju je jen občas v televizi, ale ne že bych je nějak obzvlášť vyhledával.
- 3 To nejsem schopný odhadnout, protože jsem naši inscenaci z hlediště jako divák nemohl vidět.
- 4 Nevím, jestli mi je vyložené blízky, ale určitě se mi líbí – právě pro svoji strohost a zmíněnou specifičnost.

JOSEF VRÁNA – Dr. John Christow

- 1 Příjemné, protože detektivky se už dnes na jevišti moc nedělají. Takže to pro mě byla příjemná změna.
- 2 Ani ne. Čtení detektivek už mám celkem za sebou, četl jsem je hlavně v mládí, teď už moc ne.
- 3 Řekl bych, že to bylo docela těžké.

- 4 Docela mi blízky je. Ale na tento specifický způsob se musí člověk nejdřív naladit, aby ho pak mohl patřičně pojmout. Když se to povede, je to pak pro mě zpestření i jako pro herce na jevišti.

JOSEF PEJCHAL – Detektiv seržant Penny

- 1 Nejprve jsem si přečetl, kdo je vrahem, a až pak jsem se rozhodnul, že do toho půjdu. Když jsem se dozvěděl, jak to dopadne, rád jsem pak Agathu Christie začal zkoušet.
- 2 Neinspiroval, ale spíše podpořil, protože detektivky jsem sledoval i předtím a sledovat je budu i nadále.
- 3 Snad diváci poznali, kdo je vrahem, i po skončení našeho představení... (SMÍCH) A jestli to pro ně bylo těžké, nedokážu posoudit. Samozřejmě, postav je tam mnoho, vrahem mohl být kdokoli, ale stejně jím byl zahradník, takže je to jednoduché... (SMÍCH)
- 4 Mám ho velmi rád, nejlépe ten nejsušší britský humor, který se u nás dá vůbec najít. A pokud ho nenajdeme u nás, tak se těším do Londýna, kam brzy pojedeme a kde se půjdu na nějaký ten britský humor určitě podívat, abych se osvěžil.

ZdJ

POVÍDEJ, JAKÉ TO BYLO, KDYŽ JSI BYLA MALÁ! ANEB *Martina Šikorová*, JAK JI NEZNÁTE...

Das bin Ich! :-)) Jako mimi a malá dvouletá andílka. Vždycky když si prohlížím fotky, přijde mi to trošku jako sci-fi... tohle jsem fakt prožila... čas – zvláštní veličina.

VERONIKA THÉROVÁ TRÁVÍ DNY A TÝDNY S FANTOMEM OPERY

V dekoračních dílnách Východočeského divadla se každou sezónu vyrábí kulisy nejen pro naše představení, ale také pro inscenace jiných divadel. Pravidelně tak spolupracujeme s divadly Kalich, Palace, Divadlo pod Palmovkou, Divadlo Na Fidlovačce a s mnoha dalšími. Na konci loňské sezóny jsme vyhráli konkurz na výrobu dekorací pro muzikál *Fantom opery*. Producentem je František Janeček, režie byla svěřena našemu kmenovému režisérovi Petru Novotnému, který má za sebou už několik úspěšných muzikálových opusů se zmíněným producentem (*Bídničí, Děti ráje* či *Miss Saigon*).

Muzikál *Fantom opery* je adaptací stejnojmenného románu francouzského spisovatele Gastona Leroux, jenž poprvé vyšel v roce 1909. Světová premiéra muzikálu proběhla 27. září 1986 v Her Majesty's Theatre v Londýně, kde se uvádí dodnes. Jedná se o druhý nejdéle uváděný muzikál na světě, hned po světové jedničce *Bídničí*. V České republice bude uveden poprvé. A právě Východočeské divadlo se výrazně podílí na jeho výrobě. Naše umělecká malířka a kašérka VERONIKA THÉROVÁ je už několik týdnů zavřená v malířské dílně a pracuje na obrovských plátnech. To první, výjev z opery *Hannibal*, je už hotové, teď jsem

ji zastihla, jak malovala několika odstíny zelené nějaké lesní hvozdy...

Veroniko, co to je? Já jsem podle toho prvního obrazu myslela, že maluješ nějakou oponu, ale toto je něco jiného, ne?

Oboje jsou to horizonty. (DEKORACE TVOŘÍCÍ POZADÍ SCÉNY, MŮŽE TO BÝT PLÁTNO, KTERÉ VISÍ, NEBO PEVNÁ STOJÍCÍ POMALOVANÁ STĚNA – POZN. RED.) Ten první, *Hannibal*, byl výjev přechodu přes Alpy. Byla to kopie anglického gobelínu. Trvala jsem na tom, aby mi výtvarník Daniel Dvořák (AKAD. ARCH. DANIEL DVOŘÁK, BÝVALÝ ŘEDITEL NÁRODNÍHO DIVADLA PRAHA – POZN. RED.) dodal co neostřejší předlohu, aby se dala přenést na plátno, takže to nakonec docela šlo.

Jaký jsi měla udělat poměr?

Bylo to ofocené na papíře formátu A3 a velikost plátna je 10 x 5,5 metru.

To je obrovská plocha! Jak to maluješ?

Na začátku si musím práci rozvrhnout, udělám si šachovnici v nějakém poměru, čtverce zhruba metr na metr a do nich si pak projektorem přenáším předlohu. Nejdřív to nakreslím, pak to začnu probírat a promalovávat. Začínám nahoře a postupuju dolů.

FOTO M. KLÍMA

Lesy ještě nejsou hotové, ale Hannibal ano. Jak dlouho si ho dělala?

277 hodin, z toho 55 byla jenom kresba.

Jaké používáš barvy?

Obyčejné, akrylové, na vodové bázi.

Nejsou jedovaté?

To víš, že to není zdravé pracovat s tím celý den, ale rozhodně je to lepší než kdysi, to se malovalo anilínovými barvami, které byly vysloveně jedovaté.

Používáš při práci masku?

Když zrovna nestříkám barvy, tak ne.

Hannibala jsi malovala štětcem, nebo štětkou?

Toho jsem celého dělala štětci. Protože tam byla spousta postav, tak jsem hodně promalovávala a po velkém štětci jsem ani nesáhla, to byly vysloveně miniaturní štětečky.

Tyto lesy mi připadají jednodušší, nebo se mýlím?

Na techniku je to složitější, ale je to rozhodně rychlejší, jsou tam větší plochy, to se dělá rychleji než figury. Předloha byla tentokrát dost mizerná, takže jsem musela zapojit fantazii, bylo to náročnější.

Děláš takovou práci, jako jsou tato plátna, ráda?

Moc! Divadelní práce je většinou o natírání, k malování se dostanu výjimečně. Na to ani není čas, když jsou na výrobu výpravy třeba jen tři týdny, pak se tyto náročnější věci nechávají natisknout, dnes už to jde...

Slyšela jsem, že tě výtvarník velmi chválil!

Říkal, že to mám místo malířské maturity a že je mě

pro divadlo škoda. (SMÍCH) A to od pana Dvořáka беру jako velkou poklonu!

U nás někdy děláváš práci takto velkého rozsahu?

Malované plátno jsem dělala do Veselých paniček windsorských, do Šumaře na střeše bylo hodně malovaných kulis i horizont podle Chagalla... Nebo dělávám kašerské práce, třeba v Romeovi a Julii reliéfní průčelí domů, to jsou docela tvůrčí práce.

Když jsi s Fantomem strávila tolik hodin, tak předpokládám, že se pojedíš podívat na představení...

Ne! Ani náhodou, o Fantomovi už nechci ani slyšet!

(VELKÝ SMÍCH)

Jak to?

Protože mě čekají ještě dvě další plátna tohoto rozměru. Myslela sis, že dokončím lesík a hotovo? Té práce je ohromný objem, ještě malované kulisy s těmito motivy, prospekty a boční kulisy...

Kolik týdnů na tom ještě strávíš?

Do prázdnin určitě, možná budu dělat i o prázdninách.

Zůstala jsem stát v údivu s pusou otevřenou...!

Klobouk dolů!

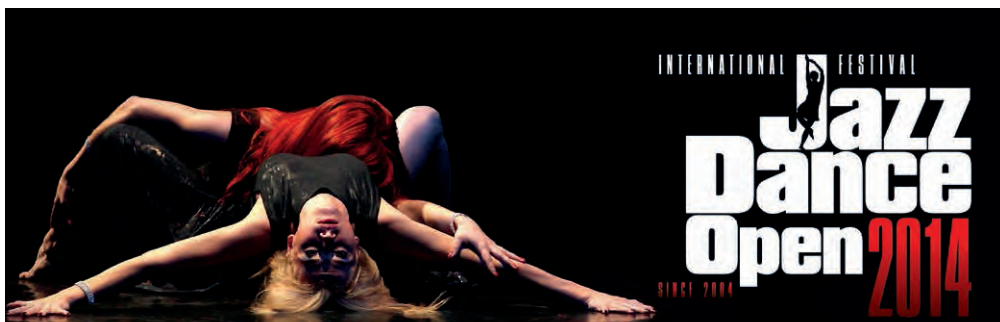
Na začátku jsem psala, že se Fantom pořád ještě uvádí v Londýně, kam se chystáme s uměleckým souborem divadla na zahraniční studijní cestu.

V Londýně jsem kdysi viděla Bídničky a Fame a teď mám naplánované další muzikály. Když se to povede, jedním z nich bude i Fantom opery. Jsem zvědavá na jejich kulisy a určitě budu Veronice referovat, jaké byly. Možná budou ty její lepší!

JaU

V. THÉROVÁ PŘI MALOVÁNÍ HANNIBALA, FOTO M. KLÍMA

V KVĚTNU V MĚSTSKÉM DIVADLE

SOBOTA **17.** 19:00

GALAVEČER

Mistr světa JAZZ BALLET VALERY (chor. V. Tereshkin, Rusko), JAZZ BALLET VALERY (chor. H. Machová), NJACHAS AFRICAN (bubny, tanec, Afrika), Dance Company BADULA (Slovensko), DANSVÄXTHUSET SKELLEFTEÅ (Švédsko) a CHINA HUBEI YOUTH ART TROUPE (Čína). Výstava vítězných prací dětské výtvarné soutěže festivalu 2014 (z ČR i ze Slovenska).

NEDĚLE **18.** 17:00

SOUTĚŽNÍ DEN

Vyhlášení Cen mezinárodní poroty a diváků. Show mistra světa JAZZ BALLET VALERY (chor. V. Tereshkin, Rusko), JAZZ BALLET VALERY (chor. H. Machová), Dance Company BADULA (Slovensko), JANÁČKOVA KONZERVATOŘ OSTRAVA, DANSVÄXTHUSET SKELLEFTEÅ (Švédsko) a CHINA HUBEI YOUTH ART TROUPE (Čína).

PONDĚLÍ **19.** 10:00

DANCESHOW

Taneční vystoupení pro žáky a studenty škol. Mistr světa JAZZ BALLET VALERY (chor. V. Tereshkin, Rusko), JAZZ BALLET VALERY (chor. H. Machová), Dance Company BADULA (Slovensko), DANSVÄXTHUSET SKELLEFTEÅ (Švédsko) a CHINA HUBEI YOUTH ART TROUPE (Čína).

TANEČNÍ SÁL KONZERVATOŘE PARDUBICE

PONDĚLÍ **19.** 14:00

WORKSHOPS

Taneční dílny pro všechny zájemce bez rozdílu věku a taneční zdatnosti. Lekce lze sledovat i jako divák. Rezervace: 776 088 093.

14.00 – 15.10 Helena Machová – JAZZ DANCE

15.20 – 16.30 Papis Nyass (Gambie) – AFRICAN DANCE THERAPY No. 3

16.40 – 17.50 Boris Tereshkin (Rusko) – URBO JAZZ

18.00 – 19.10 Andrey Mamaev (Rusko) – BROADWAY JAZZ

GALERIE MĚSTA PARDUBIC, PŘÍHRÁDEK

ÚTERÝ **13.** 17:00

VERNISÁŽ

XI. ročník festivalu zahájí studenti Konzervatoře Pardubice. Výstavy: Dotek pohybu III – Propojení (fotograf a designer A. Mádr), Svět, který jsem potkala (fotografka a cestovatelka E. Stanovská) a Island – šílený nebo krásný? (novinář, cestovatel a fotograf M. Stanovský). Díla budou vystavené do 8. června.

Pro abonenty VČD sleva 20 % ze základní ceny!

Více informací na www.machovadance.cz.

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
FVWWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ
WWW.TICKETPORTAL.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAKOSLAVA KRELČOVÁ
TELEFON: 466 616 423
602 4 05 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 11:00 - 23:00
PÁTEK 11:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDELE 16:00 - 23:00

PARKOVAČÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

EOP ELEKTRÁRNÝ OPATOVICE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

RWE
The energy to lead

HLAVNÍ PARTNER VČD

Alukov
Member of IPC Team

Chládek & Tintěra
PARDUBICE
člen skupiny enteria

Autoprodej DUKLA
PARDUBICE

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

deník

Pardubice
Český rozhlas

ČK
Česká kultura
(Místní kulturní organizace)

Country
RADIO

V1
východočeská idesna

Informační server
WWW.PARDUBICE.CZ

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VÝCHODOČESKÉHO DIVADLA PARDUBICE

ComArr

HAK

P
CENTRUM

BARTH MEDIA

era

VČES
A SOCIÁLNÍ CENTRUM VČD

MULTI

Kádroviny

Vema

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ KVĚTEN 2014 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA, DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: P. TENOROVÁ A P. BOROVEC, MRZÁK INISHMAANSKÝ, FOTO L. SKOKAN